

Integrarea copiilor cu CES, o necesitate a zilelor noastre

prof.Liliana Pricopi
Grădinița Balinți
Com. Havîrna Jud.Botoșani

MOTTO:

„Mai presus de neștiutori sînt cei care citesc; mai presus de cei care citesc sînt cei care rețin; mai presus de cei care rețin sînt cei care înțeleg; mai presus de cei care înțeleg sînt cei activi”(Bohtlingk)

Din ce în ce mai des întâlnim la grupă copii cu probleme, fie că sunt probleme de comportament, de adaptare, fie că sunt chiar înregistrați în unități medicale de specialitate că ar fi persoane cu probleme speciale, și cu toate acestea noi, cei care muncim cu copiii, cadrele didactice, încercăm mereu să transmitem semnale de tipul ” au și ei dreptul la educație !”, ”și ei sunt suflete ca și copiii voștri, tolerati-i și acceptați-i!”, ”imaginați-vă că sunt copiii voștri, ce ați face ?”.

Facem tot ce putem pentru a-i integra și a-i educa și pe ei, cu programe personalizate, cu trasee educaționale pentru fiecare copil în parte, facem pași mici zi de zi , pentru ca acești micuți să poată face față societății și sistemului.

În Legea educației românești este foarte clar stipulat:

Art. 2 (4) Statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nici o discriminare.

Art. 12 (6) Statul garantează dreptul la educație al tuturor persoanelor cu cerințe educaționale speciale.

Așa că vom vorbi despre o educație integrată, ce constă într-o implicare totală ,pe toate segmentele educaționale ,atât pe individ(elev) , cât și pe programă și strategii, pentru ca rezultatele să fie cele scontate.

Când vorbim de educație integrată , facem referire în mare parte la o educație de calitate, într-un mediu cât mai normal pentru toți copiii, indiferent de condiție socială, condiție fizică și

psihică. Prin educația integrată căutând să fim una, să fim un întreg, chiar dacă unora le este greu să accepte, fie părinți, fie cadre didactice, care mereu solicită plasarea copiilor cu cerințe speciale în centre cu caracter special. Cum mai putem vorbi de incluziune, de integrare când încă există astfel de oameni, cu limitare în acceptare și toleranță? Noi toți avem anumite lucruri, care poate pe ceilalți îi deranjează sau îi fac să "nu ne suporte,, dar, asta nu înseamnă izolarea noastră de lume, din contră fiecare să se facă remarcat prin ceea ce știe el să facă mai bine, astfel încât poziția noastră să fie acolo unde noi ne plasăm.

Definită educatie incluzivă este un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea în procesul de învățământ a tuturor persoanelor din cadrul unei comunități.

Fiecare individ este special în felul lui, are caracteristicile lui, nevoile și necesitățile lui, are ritmul lui de dezvoltare și de învățare, fapt ce ne determină să-l integrăm într-un program personalizat, astfel încât achizițiile lui să fie în concordanță cu nevoile și capacitățile lui.

De foarte multe ori identificăm nevoia lor de afecțiune, de dragoste, caută în noi sprijinul și persoana care să-i ofere siguranța de care au nevoie, în noi văd mama, familia, pe tot parcursul programului fiind într-un contact vizual cu noi, mai tot timpul, transmițând parcă nevoia de feedback.

Sunt speciali pentru că așa i-a zămislit Dumnezeu, dar sunt ființe umane sensibile, foarte inteligente și cu niște capacități artistice rar întâlnite. Să nu uităm că și mari personalități au avut probleme de natură specială, dar au fost buni fizicieni, cercetători, pictori, etc." Ludwig van Beethoven a fost un compozitor german recunoscut ca unul dintre cei mai mari compozitori din istoria muzicii, un compozitor de tranziție între perioada clasică și cea romantică. În ciuda faptului că mediul familial nu i-a fost favorabil, în anul 1798 apar însă primele semne ale scaderii auzului, iar câțiva ani mai târziu devine complet surd", "Einstein este unul dintre cei mai inteligenți oameni din istorie, care a avut contribuții foarte importante în fizică, dar se crede că ar fi avut sindromul Asperger".

Au nevoie de grup, au nevoie de oameni lângă ei, care să le aprecieze rezultatele muncii lor, care să-i stimuleze și ei la rândul lor pot oferi respect, iubire și multă implicare. A fi persoana cu probleme speciale, nu înseamnă a fi exclus din societate, ci din contra, a fi observat de cei din societate, li se oferă posibilitatea de a arăta lumii cât de oameni sunt ei.

„Școlile trebuie să primească toți copiii indiferent de starea lor fizică, intelectuală, socială, emoțională, lingvistică sau oricare alta. Aici trebuie cuprinși și copiii cu dizabilități, și copiii talentați, și copii din zonele rurale izolate și cei din populațiile nomade, și copiii minorităților lingvistice, etnice sau culturale, precum și copiii din alte grupuri sau zone marginale”

(Cadru de acțiune privind cerințele educative speciale, UNESCO / Conferința de la

Salamanca, 1994, p.6)

Să nu uităm că și „copiii care au anumite dizabilități/handicapuri au trebuințe de bază în creștere și dezvoltare ca toți copiii. Identificăm: nevoia de afecțiune și securitate, de apreciere și întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate și independență”. (E. Vrășmaș, 1998).

Cerințele educative speciale derivă din dizabilități, deficiențe, boli sau deprivări de ordin socio-cultural:

- Dificultăți/ dizabilități de învățare;
- Întârziere/deficiență mintală;
- Tulburări de limbaj;
- Deficiențe fizice/motorii;
- Deficiențe vizuale;
- Deficiențe auditive;
- Tulburări emoționale și de comportament;
- Delincvențele;
- Copiii străzii;
- Grupuri etnice și religioase minoritare;
- Copiii bolnavi de boli cronice sau SIDA;
- Copii exploatați, maltratați sau abuzați.

Dar în toate aceste cazuri putem spune că : conceptul de cerințe educative speciale corespunde unei abordări care:

1. -plasează ideea că fiecare copil este unic;
2. -accentuează faptul că orice copil poate învăța;
3. - valorizează unicitatea tipului de învățare determinată de particularitățile individuale;
4. - cultivă diversitatea copiilor ca un mijloc de învățare, care sprijină și întărește învățarea dacă este folosită adecvat (prin curriculum).

De-a lungul timpului s-au făcut foarte multe cercetări și studii de caz, pentru a se stabili percepțiile unor persoane așa zise normale vis a vis de cele cu CES , cum a fost studiul realizat „Decouvrons ensemble, Documentation de sensibilisation aux deficiences”, Rick Hansen Man in Motion World Tour Society, Scretariat d' Etat du Canada, 1993 și în urma căruia s-a stabilit că:

- Orice persoană posedă aptitudini și talente unice.
- Atitudinea pe care o aveți referitoare la persoanele cu CES vă influențează modul în care percepeți comunitatea și lumea în general.

- Este important să iei în discuție întâi persoana și abia după aceea incapacitatea pe care o are.

Să nu uităm că de fiecare dată când avem la grădiniță probleme de acceptare sau integrare, găsim soluții de ale rezolva simplu, frumos , plăcut așa putea spune și cum poți face asta la o vârstă atât de fragedă decât prin joc sau poveste. Este bine cunoscut textul poveștii ”Povestea Ursulețului cafeniu ” de Vladimir Colin , după ascultarea și analiza acestei povești copiii, cât de mici sunt, își exprimă sentimentul de mulțumire față de fapta bună a ursulețului , zâmbetul și lacrima din ochii lor afirmă înțelegerea importanței toleranței și a acceptării.De fiecare dată afirmă ”nu contează culoarea blănii , ci bunătatea și dragostea din inima ursulețului, vitejia și curajul ,cu care și-a salvat de la înec semnul”. Ne place sau nu, copiii cu CES , fac parte din societatea noastră, au nevoie de educație, de afecțiune, de valorificarea lor spre ceea ce-i caracterizează.Au permanent nevoie de socializare, de colaborare cu ceilalți copii, pentru o integrare de succes. Parteneriatele dintre școală și familie, comunitate, centre speciale, ar fi ideale pentru promovarea toleranței și acceptării, pentru asumarea de roluri sociale și de sprijin în vederea incluziunii sociale.

Bibliografie

1. Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale: culegere de texte.
2. Dumitru G.; Bucurei C.; Cărăbuș C., „Integrarea elevilor cu cerințe educative speciale”, Timișoara, Editura Mirton, 2006.
3. Asociația RENINCO România, Coordonator Ionel Musu, Editura Marlink, 2000
4. Fisher, J. B., Schumaker, J. B., & Deshler, D. D. (1995). Searching for validated inclusive practices: A review of the literature. Focus on Exceptional Children;
5. Tomșa, G., Consiliere școlară, Credis, București, 2000.
6. www.google-ziare.com